

Dominica in Quinquagesima.

125

sibi fecisset Deus ceteris nuntiaret. A lationum æquazmini perpessione; & si-
cet Christus satisfecit pro peccatis no-
stris, ita & nos per lachrymas & affli-
tiones pro eis satisfaclamus. Tertio.
In omnium mundanorum; inanium
que bonorum contemptu, & vera vi-
que ad mortem humilatione. In sermo-
nibus de tempore a fol. 106. pag. 2. ad fol.
107. pag. 2.

* Censent alii hanc homiliam esse Ioann.
Nepotis Sylu. Hierosol. & inter eius opera re-
ferunt Tom. I. pag. 557. col. 1 usque ad pag.
563. col. 1.

* DIONYSII CARTHUSIANI;
in hodiernam Epist. serm. 1. in quo for-
ma examinata simus in charitate; ha-
betur. Primo: Si conscientia de mor-
tali aliquâ culpâ conscientia sit? Secundo,
qua sunt Charitatis proprietates &
actus in nobis. Tertio. Si communem
salutem & profectum desideremus? Si
enim conscientiam puram, charitatis
proprietates, & salutis communis ha-
bemus desiderium in charitate sumus.
In sermonib. de temp. a fol. 103. pag. 2. ad
fol. 104. pag. 1.

Eiusdem sermo 2. Amoris spiritualis
estatici signa ex amore carnali estatico
disce: cuius I. est. Multa concipere in
absentiâ, sed pauca loqui & ea imper-
fectè. II. Membrorum desiccatio. III.
Oculorum concavitas. IV. Oculorum
ficcitas, seu lachrymarum carentia. V.
Pulsus inordinatus. VI. Profunda co-
gitatio verba ad interiora. VII. Amor
in rem reidilecta consumilem. In sermo-
nib. de temp. a fol. 104. pag. 1. ad fol. 105.
pag. 1.

Tertiâ concione hominem ad Deum
ordinari afferit per intellectum, pro-
pter cuius illuminationem fides ei da-
tur; per voluntatem, vt in Deum ten-
dat & ad hoc datur ei spes; & cum te-
neat & amplectetur, & ad hoc charitas
infunditur. Charitas autem facit ho-
minem recedere à malo & vitiis resi-
stere, occupari circa profectum in bo-
nis, in Deo requiescere. Ex sermonib. de
temp. fol. 105. a pag. 1. ad 2.

Eiusdem, in Euang. sermo primus,
sive exhortatio ut Christi conformem-
ur passioni ipsum imitando: Primo,
In paupertate, omnia temporalia bo-
na relinquendo, vel saltem non im-
moderatè amando, nec ea spiritua-
libus præferendo. Secundo. In tribu-

Eiusdem, secundus sermo. Vbi agi-
tur de spirituali significatione eorū
qua cæco illuminato contigerunt. I.
Per eum intelligi potest genus huma-
num, quod fuerat ex maiori sui parte
variis vitiis excœcum. II. Vt quis-
que peccator, omne enim mortale pec-
carum mentem obtenebrat directè:
B indirectè vero, abundantia diuitia-
rum, delicata cibaria, mollities ve-
stium & lectorum, societas prava,
naturalis pulchritudo, & amabilitas
creaturarum. Ex sermonib. de tem-
pore. A fol. 107. pagina 2. ad fol. 108.
pag. 2.

Io AN. GERSONII sermo in Euangeli-
um, tractat de inuidia qua Christum
tradidit ad mortem, & mentem
hominis excœcat: distribuitur autem
in tres partes, quarum prima probat
inuidiam aduersari, & esse contrariam
Deo Optimo Maximo; secunda, mun-
do & proximo; tercia, denique ipsimet
homini inuido. Tom. 2. part. 4. columnā
394. & sequentibus.

S. GREGORII MAGNI homilia in
euangelicam lectionem ad populum habita,
ratio prævisionis & prænun-
tiationis Passonis Dominicæ tangitur,
illumination cæci allegoricè exponitur
& ad genus humanum appositè refer-
tur, miraculi circumstantia perpen-
duntur, orationis impedimenta no-
tantur, modus illa superandi traditur,
lux spiritualis commendatur, denique
fideles ad Christum sequendū, &
imitandum hortatur. tom. 3. homil. 2. in
Euang. col. 5. 6. 7.

* GUILLELMI PARISIENSIS
sermo 1. in Epist. 1. Corinth. 13. si lin-
guis hominum loquari & Angelorum, &c. In
fauorem charitatis ex cuius nomine &
præsentia elogia eruit. Primo: Dicitur